

A Magyar Történelmi Szalon tisztelettel meghívja
irodalmi rendezvényére 2019. szeptember 20-án,
pénteken 18 órára a Jókai Mór Művelődési Házba.
(2040 Budaörs, Szabadság út 26.)

Pisztrángok kara *Erdélyi magyar írók irodalmi estje*

*Előadók: Dr. Medvigy Endre irodalomkutató és
Dr. Szabó András előadóművész*

Elhangzik:

Áprily Lajos: Tetőn - *Kós Károlynak*
Kós Károly: Varjúnemzetség (részlet)
Reményik Sándor: Ige
Nyíró József: Isten igájában (részlet)
Tompa László: Lófürösztés
Tamási Áron: Egy botfűlű székely naplójából
(részlet)
Jékely Zoltán: A marosszentimrei templomban
Dsida Jenő: Nagycsütörtök
Wass Albert: Jönnek!
Szócs Kálmán: Rodostó, 19 novembris 1724
Magyar Lajos: Csoma Sándor naplója (részlet)
Sütő András: Hétköznapok a keresztfán
(részlet)
Kányádi Sándor: Vannak vidékek
Szócs Géza: Kérdések a XXVI. század költőihez
Farkas Árpád: Avaron

**A Galériában Polgár Marianne grafikus: „Áprily madarai”
című kiállítása**

Támogató: Budaörs Város Önkormányzata

Magyar Történelmi Szalon: 06-23-428 333,

e-mail: mszaplonczaypolgar@gmail.com; A műsorváltoztatás jogát fenntartjuk.

Budaörs Város Önkormányzata

Illyés Gyula szerint magyar az, akinek fáj Trianon.

A békediktátum századik évfordulójához közeledve egyre időszerűbb ez az igaz gondolat.

Az elcsatolt területek és az ott élő nemzetrészek mind nagy veszteséget jelentenek a megmaradt haza számára. Ezek közül talán legjobban fáj a történelmi múltjában, kulturális örökségében és szabad szellemiségében leggazdagabb vidék, a magyarok, székelyek, szászok és románok lakta tündérváros, az egykori erdélyi fejedelemség népének és területének elvesztése.

Az I. világháború utáni Erdély magyar irodalmának maradandó értékeiről 1973-ban állt össze a „Pisztrángok kara” című irodalmi est. Akkor az ELTE Eötvös Klubjában egyetemisták előadásában ahngzott el az összeállítás. Az 1973-as csapatból ketten maradtunk: Medvigy Endre irodalomkutató, szerkesztő és Szabó András előadóművész.

A parádés szerzőgárdából fényes neveket és kitűnő irodalmi szemelvényeket említhetnék: Áprily Lajost, Reményik Sándort, Tompa Lászlót és veretes kisebbségvédő verseiket. Kós Károly kalotaszegi népnyelven, Nyíró József és Tamási Áron székely tájnyelven alkotta szép prózai írásait.

Ahogy a fa gyűrűi egymásra rétegződnek, úgy követik egymást a cselekvésre mozgósító, magyarságféltő írások. Így jutunk el Sütő Andrásig, Farkas Árpádig és Szócs Gézáig.

Az erdélyi magyar irodalom most is él, ott lüktet benne a megtartó erő. Legyenek partnereink az Erdélyről és kincses irodalmáról való közös gondolkodásnak.

Medvigy Endre

Áprily Lajos: Pisztrángok kara

Erönket lassú víz apasztja,
heves fény s emberszó zavar.
Rég volt, mikor a sík folyóig
lesodort a vak zivatar.

Szakadó felhők záporától
árrá dagadt a patak-ér,
s az áradástól meg nem örzött
sem ködű, sem part-gyökér.

Azóta úszunk, folyton úszunk
a vízzel szembe, cél iránt,
utunkat malmok torlaszolják,
a zuhogó súly visszaránt.

Halászsas-árnyék hull a vízre,
ravasz törrel kísért a gát.
Búvóhelyen töltjük a nappalt
s megvárjuk a hűs éjszakát.

Azóta minden éjjel úszunk:
futunk a tikkadás elöl,
havasra fel, hol mély az erdő
s forrás-ízű a patak-öl.

Fehérmelles vízirigó ül
habos kövön s fürgén neszez.
A martok tajtékos vizébe
finom fenyőtű permetez.

A foltos, ritka napsütésben
zölden ragyog a fák moha,
s ha szél mozdul, kövünkre perdül
a málna és az áfonya.

Futunk, futunk a látomással,
súlyos habot hasít a szánk.
Riadozunk az óceántól,
az ér, az ér a mi hazánk.

Vihar ijeszt, kígyó riasztgat,
meredek útunk nehezül.
S szivárványos testünk az éjben
végső iramra megfeszül.

S mire kipirkad fenn a hajnal
s vörös fény gyúl a fenyvesen,
az érhez zúgón, szirten által
megérkezünk győzelmesen.